

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நூங்கள் மரணித்து வாழ்வதால் அனைத்தையும் நூங்கள் மறந்துவிட வேண்டும். ஒரேயொரு தந்தை விளங்கப்படுத்துவதை மாத்திரம் செவிமடுப்பதுடன் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள்: “நான் உங்களுடன் மாத்திரமே அமர்வேன்...”

கேள்வி: சற்கதியருள்பவரான தந்தையால், குழந்தைகளாகிய உங்களின் சற்கதிக்காக, கொடுக்கப்படும் கற்பித்தல்கள் யாவை?

பதில்: பாபா கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, சற்கதியடைவதற்கு, சரூமற்றவராகி, தந்தையையும் சக்கரத்தையும் நினைவு செய்யுங்கள். இந்த யோகத்தின் மூலம் நூங்கள் என்றும் ஆரோக்கியமானவராகவும், நோயற்றவராகவும் ஆகுவதுடன், உங்கள் செயல்கள் எதற்காகவும் நூங்கள் வருந்தவேண்டியதில்லை.

கேள்வி: சுவர்க்கத்தின் சந்தோஷத்திற்கான பாக்கியத்தைக் கொண்டிராதவர்களின் அடையாளம் என்ன?

பதில்: ஞானத்தைச் செவிமடுத்தல் என்று வரும்போது, அவர்கள் தங்களுக்கு நேரமில்லை எனக் கூறுகின்றனர். அவர்கள் ஒருபோதும் பிராமண குலத்தின் அங்கத்தவர்கள் ஆகமாட்டார்கள். கடவுள் ஒரு குறித்த ரூபத்தில் வருகிறார் என்பதையேனும் அவர்கள் ஒருபோதும் அறிந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

பாடல்: இதயம் உங்களை அழைக்க விரும்புகிறது.

ஓம் சாந்தி: கடவுள் அமர்ந்திருந்து பக்தர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். பக்தர்கள் கடவுளின் குழந்தைகள். அனைவரும் பக்தர்களே, ஆனால் தந்தை ஒருவரே ஆவார். எனவே, குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இந்த ஒரு பிறவியை அவரது சகவாசத்தில் அனுபவம் செய்ய விரும்புகிறீர்கள். பல பிறவிகள் தேவர்களுடன் செலவிடப்பட்டுள்ளன. பல பிறவிகள் அசுர சமுதாயத்துடனும் செலவிடப்பட்டுள்ளன. இப்பொழுது கடவுளுக்குரியவராகி, இந்த ஒரு பிறவியைக் கடவுளுடன் அனுபவம் செய்து, அவருடன் வாழ்வதே பக்தர்களின் இதயங்களின் ஆசையாகும். இப்பொழுது நூங்கள் கடவுளுக்குரியவர்களாகி உள்ளதால், மரணித்து வாழ்கிறீர்கள், எனவே நூங்கள் கடவுளுடனேயே வாழ்கின்றீர்கள். உங்களின் இந்த இறுதியான, பெறுமதிமிக்க வாழ்க்கையில் நூங்கள் பரமதந்தை, பரமாத்மாவுடனேயே இருக்கின்றீர்கள். பாடப்படுகிறது: நான் உங்களுடன் மாத்திரமே உண்பேன், நான் உங்களுடன் மாத்திரமே அமர்வேன், நான் உங்களை மாத்திரமே செவிமடுப்பேன். மரணித்து வாழ்பவர்களால் அவரது சகவாசத்துடன் இந்த வாழ்க்கையை வாழமுடியும். இதுவே அனைத்திலும் அதிமேன்மையான ஒரு பிறப்பாகும். தந்தை ஒருமுறையே வருகின்றார். அவரால் மீண்டும் வரமுடியாது. குழந்தைகளின் ஆசைகள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்வதற்காக அவர் ஒருமுறை மாத்திரமே வருகின்றார். பக்தி மார்க்கத்தில் மக்கள் பல விடயங்களுக்காக வேண்டுகின்றார்கள். அரை கல்பத்திற்கு அவர்கள் சாதுக்கள், புனிதர்கள், மகாத்மாக்கள், தேவர்கள் ஆகியோரிடம் யாசிக்கின்றார்கள். பிறவி, பிறவியாக அவர்கள் ஓதுவதுடன், தான் தர்மங்கள் செய்கின்றனர். அவர்கள் பல சமயநூல்களையும் வாசிக்கின்றனர். அவர்கள் பல சமயநூல்களையும், சஞ்சிகைகளையும் உருவாக்குகின்றனர், அதில் அவர்கள் களைப்படைவதில்லை. அதன் மூலம் தாங்கள் கடவுளை அடையலாம் என அவர்கள் எண்ணுகின்றனர், எவ்வாறாயினும் தந்தை இப்பொழுது தானே விளங்கப்படுத்துகின்றார்: பிறவி பிறவியாக நூங்கள் கற்றவற்றினாலோ அல்லது இப்பொழுது நூங்கள் கற்கின்ற சமயநூல்கள் மூலமாகவோ நூங்கள் என்னை அடையமுடியாது. பலபுத்தகங்கள் உள்ளன. கிறிஸ்தவர்களும் அதிகளவில் கற்கின்றனர். அவர்கள் தொடர்ந்தும் பலவேறுபட்ட மொழிகளில் ஏதோ ஒன்றை எழுதுகின்றனர், மக்களும் தொடர்ந்து அவற்றைக் கற்கின்றனர், இப்பொழுது தந்தை கூறுகின்றார்: நூங்கள் கற்றவை அனைத்தையும் மறந்துவிடுங்கள். அவை அனைத்தையும் மறந்துவிடுங்கள், புத்தியில் அதைக் கொன்றுவிடுங்கள். பல புத்தகங்கள் வாசிக்கப்பட்டுள்ளன. புத்தகங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது: இன்னார், இன்னார் கடவுள், இன்னார், இன்னார் அவதாரங்கள். தந்தை இப்பொழுது கூறுகின்றார்: நான் வருகின்றபோது, எனக்குரியவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அந்த விடயங்கள் அனைத்தையும் மறந்து விடுமாறு

நான் நேரடியாகவே கூறுகின்றேன். நான் இப்பொழுது உங்களுடைய புத்தியில் அல்லது உலகிலுள்ள வேறு எவரது புத்தியிலும் இல்லாத விடயங்களையே பேசுகின்றேன். பாபா விளங்கப்படுத்துகின்ற விடயங்கள் எந்த சமயநூல்களிலுமில்லை என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். தந்தை மிக ஆழமான களிப்பூட்டும் விடயங்களை விளங்கப்படுத்துகின்றார். அவர் படைப்பவரினதும், படைப்பினதும், நாடகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியினதும் செய்தியைக் கூறுகின்றார். எனவே பாபா கூறுகின்றார்: உங்களால் அதிகளவில் நினைவுசெய்ய முடியவில்லையெனில், இரண்டு விடயங்களை நினைவு செய்யுங்கள்: மன்மனாபவ, மதியாஜிபவ. இந்த வார்த்தைகள் பக்தி மார்க்கத்திற்குரிய சூதையில் இருந்தே வந்தன. ஆனால் தந்தை அதனுடைய அர்த்தத்தை மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். கடவுள் இலகு இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்கின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: தந்தையாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள். பக்தி மார்க்கத்தில், நீங்கள் என்னை அதிகளவு நினைவு செய்தீர்கள். துன்பமான நேரத்திலேயே அனைவரும் கடவுளை நினைவு செய்கின்றனர் என அவர்கள் பாடுகின்றனர், ஆனால் அவர்கள் எதையுமே புரிந்து கொள்வதில்லை. சந்தோஷமும் நிச்சயமாக சத்திய, திரேதா, யுகங்களிலேயே இருக்கிறது. எனவே அவர்கள் ஏன் அவரை நினைவு செய்யவேண்டும்? இப்பொழுது மாயையின் பூமியில் துன்பம் உள்ளதாலேயே, நீங்கள் தந்தையை நினைவு செய்கின்றீர்கள். சத்தியயுகத்தின் சந்தோஷமும் நினைவு செய்யப்படுகின்றது. சந்தோஷ உலகில் இருந்தவர்களே, சங்கமயுகத்தில் தந்தையிடமிருந்து இராஜயோகத்தையும், ஞானத்தையும் கற்பவர்களாவர். குழந்தைகளைப் பாருங்கள். பலர் கல்வியறிவற்றவர்கள். அது அவர்களுக்கு நல்லதாகும். ஏனெனில் அவர்களுடைய புத்தி வேறு எங்கேயும் ஈர்க்கப்படமாட்டாது. இங்கே நீங்கள் மௌனமாக இருக்கவேண்டும். உங்கள் உதடுகளினால் எதையுமே கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தொடர்ந்தும் பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். நான் பின்னர் உங்களை என்னுடன் அழைத்துச் செல்வேன். இந்த விடயங்களில் சில சூதையிலே எழுதப்பட்டுள்ளது. புராதன பாரதத்திற்கு ஒரு சமயநூல் மாத்திரமே உள்ளது. புதியதாக இருந்த இந்த பாரதம், இப்பொழுது பழையதாகி விட்டது. கிறிஸ்தவ சமயம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதிலிருந்து ஒரு பைபிளே இருந்தது. இறுதிவரைக்கும் அந்த ஒரு சமயநூலையே அவர்கள் கொண்டிருப்பார்கள். கிறிஸ்துவம் அதிகளவில் புகழப்பட்டுள்ளார். அவர் அமைதியை ஸ்தாபித்ததாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். அவர் வந்து கிறிஸ்தவ மதத்தை ஸ்தாபித்தார். எவ்வாறாயினும், அங்கே அமைதி என்ற கேள்வியில்லை. அவர்கள் யார் வந்தாலும் தொடர்ந்தும் புகழ்கின்றனர். ஏனெனில் அவர்கள் தங்களின் சொந்தப்புகழை மறந்து விட்டனர். பௌத்தர்களும், கிறிஸ்தவர்கள் போன்றவர்களும் அவர்களுடைய மதத்தை விட்டுச்சென்று ஏனையோரைப் புகழ்வதில்லை. பாரதமக்கள் தங்களின் சொந்த மதத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இதுவும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் முழுமையான ஆஸ்திகர்கள் ஆகின்றபோதே தந்தை வருகின்றார். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே பாடசாலைகள் போன்றவற்றில் பயன்படுத்துகின்ற புத்தகங்கள் இலக்கையும், இலட்சியத்தையுமாவது கொண்டுள்ளன. அதிலே நன்மை உள்ளது. ஏனெனில் நீங்கள் வாழ்வுக்காக சம்பாதிப்பதுடன், அந்தஸ்தையும் பெறுகின்றீர்கள். ஆயினும், சமயநூல்கள் போன்றவற்றைக் கற்பது குருட்டு நம்பிக்கை என அழைக்கப்படுகின்றது. ஒரு கல்வி ஒருபோதும் குருட்டு நம்பிக்கை என அழைக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் குருட்டு நம்பிக்கையுடன் கற்கின்றார்கள் என்றில்லை. நீங்கள் கற்பதன் மூலம் ஒரு சட்டத்தரணியாகவோ அல்லது ஒரு பொறியியலாளராகவோ ஆகலாம், எனவே எவ்வாறு அது குருட்டு நம்பிக்கை என அழைக்கப்படமுடியும்? இது கற்கும் இடமாகும் (பாடசாலை) சற்சங்கம் அல்ல. எழுதப்பட்டுள்ளது: கடவுளின் உலக பல்கலைக்கழகம். ஆகையால், இது முழு உலகிற்குமான கடவுளின் மகத்தான பல்கலைக்கழகம் என்பது புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். அனைவருக்கும் இந்த செய்தியைக் கொடுங்கள்: சரீரத்தையும் சரீரத்துக்கான மதங்கள் அனைத்தையும் துறந்து சுயதர்மத்தில் நிலைத்திருந்து, தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் அப்போது உங்கள் இறுதி எண்ணம் உங்கள் இலக்கிற்கு உங்களை இட்டுச்செல்லும். எவ்வளவு நேரம் நீங்கள் யோகத்தில் இருந்தீர்கள் என அட்டவணையை எழுதுங்கள். அனைவரும் தங்களுடைய அட்டவணையை ஒழுங்காக எழுதுகின்றார்கள் என்றில்லை, இல்லை, அவர்கள் களைப்படைந்து விடுகின்றனர். உண்மையில் நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்றால், ஒவ்வொரு நாளும் உங்களுடைய முகத்தை கண்ணாடியில் பாருங்கள், நீங்கள் இலக்ஷ்மி அல்லது சூதையை திருமணம் செய்யத் தகுதிவாய்ந்தவரா அல்லது நீங்கள் ஒரு பிரஜையாக ஆகுவீர்களா எனத்தெரிந்து

கொள்வீர்கள். உங்களின் முயற்சியை அதிகரிப்பதற்காக அட்டவணையை வைத்திருக்கும்படியும் எவ்வளவு நேரம் நீங்கள் சிவபாபாவை நினைவு செய்தீர்கள் எனப்பாருங்கள் என்றும் உங்களுக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. நாள் முழுவதிலும் நடவடிக்கைகள், உங்களின் முன்னால் தோன்றவேண்டும். இளமைப் பருவத்திலிருந்து உங்களின் முழு வாழ்க்கையையும் உங்களால் நினைவு செய்யமுடிகிறது, எனவே உங்களால் ஒரு நாள் நடவடிக்கையை நினைவு செய்யமுடியாதா? எவ்வளவு நேரம் நீங்கள் பாபாவையும், சக்கரத்தையும் நினைவு செய்தீர்களென சோதித்துப் பாருங்கள். இதைப்பயிற்சி செய்வதன்மூலம் உங்களால் மிக, மிக விரைவாக ஓடமுடிவதுடன் உருத்திரரின் மாலையிலும் கோர்க்கப்படுவீர்கள். இதுவே யோக யாத்திரையாகும். இது பற்றி எவருமே அறியாதிருப்பதால், எவ்வாறு இதை எவராலும் கற்பிக்கமுடியும்? நீங்கள் இப்பொழுது பாபாவிடம் திரும்பவேண்டும் என்பதை புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். பாபாவின் ஆஸ்தி இராச்சியமாகும். இதனாலேயே இராஜயோகம் என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் அனைவரும் இராஜரிஷிகள். ஏனையோர் ஹத்தயோக ரிஷிகளாவர். அவர்களும் தூய்மையாகவே உள்ளனர். ஒரு இராச்சியத்திற்கு அரசன், அரசி, பிரஜைகள் அனைவருமே தேவைப்படுகின்றனர். சந்தியாசிகளிடையே அரசனோ, அல்லது அரசியோ இருப்பதில்லை. அவர்கள் எல்லைக்குட்பட்ட ஆர்வமின்மையை கொண்டுள்ளனர், ஆனால் நீங்களோ எல்லையற்ற ஆர்வமின்மையைக் கொண்டுள்ளீர்கள். அவர்கள் தங்களது வீடு, வாசல்களைத் துறந்த போதிலும் அவர்கள் இந்த விகாரமான உலகத்திலேயே வாழவேண்டும். உங்களுக்கு இந்த உலகின் பின்னர் சுவர்க்கம் உள்ளது. தெய்வீக தோட்டம் நினைவு கூரப்படுகின்றது. குழந்தைகளான நீங்கள் மாத்திரமே உங்கள் புத்தியில் இந்த விடயங்களை வைத்திருக்க முடியும். அட்டவணையை எழுதமுடியாத பலர் உள்ளனர். முன்னேறிச் செல்லும்போது அவர்கள் களைப்படைகின்றனர். பாபா கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே, அவரை நினைவு செய்வதன்மூலம் அவரிடமிருந்து ஆஸ்தியைக் கோரிக்கொள்கின்ற அதி அன்பிற்கினிய பாபாவை, எவ்வளவு நேரம் நினைவு செய்தீர்கள் என உங்களுக்காக ஒரு குறிப்பை எழுதிக்கொள்ளுங்கள். உங்களின் ஆஸ்தியான இராச்சியத்தைக் கோரிக்கொள்ள விரும்பினால், நீங்கள் பிரஜைகளை உருவாக்க வேண்டும். பாபாவே சுவர்க்கத்தை படைப்பவராதலால் நீங்கள் ஏன் அவரிடமிருந்து ஆஸ்தியைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடாது? பலர் சுவர்க்கம் எனும் ஆஸ்தியைப் பெறுகின்றனர், ஏனையோர் அமைதியைப் பெறுகின்றனர். தந்தை அனைவருக்கும் கூறுகின்றார்: குழந்தைகளே சரூரத்தையும், சரூர உறவினர்கள் அனைவரையும் மறவுங்கள். நீங்கள் சரூரமற்றவர்களாக வந்து, 84பிறவிகளைக் கடந்தீர்கள். இப்பொழுது மூண்டும் ஒருமுறை சரூரமற்றவர்களாகுங்கள். கிறிஸ்தவ மதத்தை சேர்ந்தவர்களுக்கும் கிறிஸ்து வந்த பின்னரே அவர்கள் கழீவ வந்ததாகக் கூறமுடியும். நீங்களும் சரூரமற்றவர்களாகவே வந்து சரூரங்களை எடுத்து உங்கள் பாகங்களை நடித்தீர்கள். இப்பொழுது உங்களது பாகங்களும் முடிவிற்கு வருகின்றன. இப்பொழுது கலியுகமுடிவு வந்துவிட்டது. தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். ஜீவன்முக்தி தாமத்திற்கு உரியவர்கள் மிகவும் சந்தோஷம் அடைவார்கள். அவர்கள் முக்தியையே விரும்புகின்றனர், ஜீவன்முக்தியடைந்த பின்னர், அவர்கள் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யவேண்டும் என்பதால், முக்தி அதனிலும் பார்க்க சிறந்தது என அவர்கள் புரிந்து கொள்கின்றனர், அங்கே அதிகளவு சந்தோஷம் உள்ளது என அவர்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் பரமாத்மாவுடனேயே பரந்தாமத்தில் வசித்தோம். ஆயினும் அவர்கள் பரந்தாமத்தை மறந்து விட்டார்கள். அவர்கள் கூறுகின்றனர், தந்தை வருகின்ற போது, அவர் அவரது தூதுவர்கள் அனைவரையும் அனுப்புகின்றார். உண்மையில், எவருமே அனுப்பப்படவில்லை. இவை அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும். நாங்கள் முழுநாடகத்தையும் அறிந்து கொண்டுள்ளோம். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தந்தையையும், சக்கரத்தையும் உங்கள் புத்தியில் வைத்திருந்தால், நீங்கள் நிச்சயமாக பூகோளத்தை ஆள்பவர்கள் ஆகுவீர்கள். இங்கே அதிகளவு துன்பம் உள்ளதாக மக்கள் எண்ணுகின்றார்கள், இதனாலேயே அவர்கள் முக்தியை வேண்டுகின்றனர், “முக்தி” “ஜீவன்முக்தி” இரண்டு வார்த்தைகளும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன, ஆனால் எவருமே அதன் அர்த்தத்தை அறியமாட்டார்கள். அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர் ஒரேயொரு தந்தையே என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். மூதி அனைவரும் தூய்மையற்றவர்களாவர். முழுஉலகமுமே தூய்மையற்றதாகும். இந்த வார்த்தைகளை செவிமடுக்கும் போது சிலர் எதிர்ப்பை காட்டுவார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: இந்த சரூரத்தை மறந்திருங்கள். நான் உங்களை சரூரமற்றவராகவே அனுப்பினேன் நீங்கள் இப்பொழுது சரூரமற்றவர்களாகி, என்னுடன் வீட்டுக்குத் திரும்பவேண்டும். இது ஞானம் அல்லது கல்வி என

அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த கல்வியின் மூலமே சற்கதி உள்ளது. நூங்கள் யோகத்தின் மூலமாக ஆரோக்கியமானவர்கள் ஆகின்றார்கள். சத்தியயுகத்தில் நூங்கள் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அங்கே எந்தக் குறையும் இருக்கவில்லை. அங்கே துன்பம் கொடுப்பதற்கு விகாரம் எதுவும் இருக்கவில்லை. பற்றை வென்ற அரசனின் கதையை மக்கள் கூறுகின்றனர். பாபா கூறுகின்றார்: நூங்கள் செய்கின்ற செயல்களால் ஒருபோதும் வருந்த வேண்டியிருக்காத, அவ்வாறான செயல்களை நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றேன். அங்கே குளிரான காலநிலை இருக்கமாட்டாது. இப்பொழுது பஞ்சபூதங்களும் தமோபிரதானாகியுள்ளன. சிலநேரங்களில் அதிக வெப்பமாகவும், சிலநேரங்களில் அதிக குளிராகவும் உள்ளது. அங்கே அவ்வாறான அனர்த்தங்கள் எதுவும் இருக்கமாட்டாது. எப்போதுமே வசந்தகாலமாகும். இயற்கையும் சதோபிரதானாகும். இப்பொழுது இயற்கையும் தமோபிரதானாகியுள்ளது, எனவே எவ்வாறு இங்கே நல்லவர்கள் இருக்கமுடியும்? பாரதத்தின் பிரபல்யமான தலைவர்கள், சூழ உள்ள சந்தியாசிகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்! ஆயினும் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அவர்களிடம் செல்கின்றபோது, தங்களுக்கு நேரமில்லை எனக் கூறுகின்றனர். இதிலிருந்து சுவர்க்கத்தின் சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்வது அவர்களது பாக்கியத்தில் இல்லை என்பதை நூங்கள் அறிந்து கொள்ளலாம். அவர்கள் பிராமண குலத்தின் அங்கத்தவர்கள் ஆகுவதில்லை. கடவுள் எப்படி அல்லது எப்போது இங்கு வருகின்றார் என்பதையும் அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அவர்கள் சிவனின் பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாடிய போதிலும், அனைவரும் சிவனைக் கடவுளாகக் கருதுவதில்லை. அவர்கள் அவரைப் பரமதந்தை, பரமாத்மாவாக கருதி மதிப்பளித்திருந்தால், சிவாஜயந்தியைப் பொது விடுமுறை தினமாகக் கொண்டாடுவார்கள். தந்தை கூறுகின்றார்: எனது பிறப்பு பாரதத்தில் மாத்திரமே இடம்பெறுகின்றது. ஆலயங்களும் இங்கேயே உள்ளன. அவர் நிச்சயமாக இன்னொருவருடைய சரூரத்திலேயே பிரவேசிக்க வேண்டும். தக்ஷ பிரஜாபதி ஒரு யாகத்தை உருவாக்கியதாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுள் அவரினுள் பிரவேசித்தாரா? அவர்கள் இதைக் கூறவில்லை. கிருஷ்ணர் சத்தியயுகத்திலேயே இருக்கிறார். தந்தை தானே கூறுகின்றார்: நான் பிரம்மாவின் மூலம் வாய்வுழித்தோன்றல்களான பிராமணர்களை உருவாக்கவேண்டும். நூங்கள் இதை ஏனையோருக்கும் விளங்கப்படுத்தலாம். பாபா உங்களுக்கு மிக இலகுவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார். என்னை நினைவு செய்யுங்கள், ஆயினும், மாயை சக்தி வாய்ந்தவள். அவள் உங்களை நினைவில் இருக்க அனுமதிப்பதில்லை. அரைக் கல்பமாக அவள் எதிரியாக இருக்கின்றாள். நூங்கள் இந்த எதிரியை வெற்றி கொள்ளவேண்டும். பக்தி மார்க்கத்தில் மக்கள் குளிரில் நூராடச் செல்கின்றனர். அவர்கள் அதிகளவில் தடுமாறுகின்றனர். அவர்கள் அதிகளவு வலியை சகித்துக் கொள்கின்றனர். இது நூங்கள் கற்கின்ற பாடசாலையாகும். இங்கே குருட்டு நம்பிக்கையால் அலைந்து திரிவது என்ற கேள்வியில்லை. மனிதர்கள் குருட்டு நம்பிக்கையில் சிக்குண்டுள்ளனர்! அவர்கள் பலகுருமார்கள் போன்றவர்களை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர், ஆயினும், எந்த மனிதராலும் இன்னொருவருக்கு சற்கதி அருளமுடியாது. மனிதர்களை உங்கள் குருவாக ஏற்றுக்கொள்வது குருட்டு நம்பிக்கையாகும். இந்நாட்களில் சிறுகுழந்தைகளும் ஒரு குருவை ஏற்றுக்கொள்ள வைக்கப்படுகின்றனர். இல்லையெனில், ஓய்வுக் காலத்திலேயே ஒரு குருவை ஏற்றுக்கொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது. அச்சா

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. உங்கள் முயற்சியை துவிரமாக்குவதற்கு, நினைவு அட்டவணையை வைத்திருப்பது அவசியமாகும். ஒவ்வொரு நாளும் கண்ணாடியில் பார்த்துச் சோதியுங்கள்: எவ்வளவு நேரம் நான் அதியன்பிற்கினிய தந்தையை நினைவு செய்கிறேன்?
2. நூங்கள் கற்றவை அனைத்தையும் மறந்துவிட்டு மௌனமாக இருங்கள். எதையும் கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை. தந்தையின் நினைவின் மூலம் உங்கள் பாவங்களை அழியுங்கள்.

ஆசுவாதம்: தந்தை பிரம்மாவின் காலடிகளில் உங்கள் காலடியை பதிப்பதன் மூலம், எல்லைக்குட்பட்ட

எதனையும் எல்லையற்றதாக ஆக்குவதனால் எல்லையற்றவற்றின் சக்கரவர்த்திகள் ஆகுவிர்களாக.

தந்தையை பின்பற்றுவது என்றால், 'என்னுடையவை' என்பவற்றை 'உங்களுடையவை' என்பதில் அமிழ்த்திக் கொள்வதாகும். அதாவது, எல்லைக்குட்பட்ட அனைத்தையும் எல்லையற்றதாக்குவதாகும். இப்பொழுது இந்த அடிகளை எடுத்து வைக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. அனைவரது சேவைக்கான எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், வழிமுறைகள் என்பன எல்லையற்றதாக அனுபவம் செய்யப்பட வேண்டும். சுய-மாற்றத்திற்காக எல்லைக்குட்பட்ட அனைத்தினது சுவட்டையும் முடித்துவிடுங்கள். நூங்கள் யாரைப் பார்த்தாலும், உங்களை யார் பார்த்தாலும் எல்லையற்றவற்றின் சக்கரவர்த்தி என்ற அனுபவத்தின் போதை இருக்கட்டும். நிலையங்கள் இருக்கலாம், சேவையும் இடம்பெறலாம், ஆனால் எல்லைக்குட்பட்டதன் பெயரோ, சுவடோ இல்லாதிருந்தால் மட்டுமே, நூங்கள் உலக இராச்சிய கிரூடத்தை சூடிக் கொள்வீர்கள்.

சுலோகம்:

உங்கள் எண்ணங்களை இராஜரூகமாகவும், அழகாகவும் ஆக்கினால், உங்கள் நேரம் அற்ப விடயங்களில் வீணாக மாட்டாது.

---ஓம் சாந்தி---